

UPRAVNI SUD U RIJECI

1723

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Mariji Renner Jakovljević, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Marijane Andrijević, u upravnom sporu tužitelja Gorana Brankovića i Marine Branković, oboje iz Dramlja, Vukovarska 78, zastupani po opunomoćenicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Miljenko Mrakovčić i Bojan Milić u Rijeci, Užarska 17a, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupanog po službenim osobama Marini Ljubić Karanović i Igoru Prokurici, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskog Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 14. ožujka 2016.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja Odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/12-01/44, urbroj: 376-05/MLJK-14-16 (IM) od 12. studenoga 2014. te nalaganja zainteresiranoj osobi da tužiteljima realizira ispunjenje ugovora koji su sklopljeni s ovdje zainteresiranom osobom i to pretplatničkog ugovora broj 13638767/08 (vezano za ADSL uslugu) i ugovora broj 13638765/08 (vezan za HALO uslugu), kao i radi nalaganja zainteresiranoj osobi kao operatoru univerzalnih usluga da tužiteljima omogući pristup javnoj telefonskoj mreži i javno dostupnim telefonskim uslugama na nepokretnoj lokaciji, a što omogućuje usluge slanja i primanja mjesnih, međumjesnih (nacionalnih) i međunarodnih telefonskih poziva, komunikaciju putem telefaksa i omogući zakonom određenu univerzalnu uslugu, podatkovnu komunikaciju, uz zakonom propisanu najmanju brzinu prijenosa podataka koja omogućuje djelotvoran pristup internetu.

O b r a z l o ž e n j e

Osporavanom Odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/12-01/44, urbroj: 376-05/MLJK-14-16 (IM) od 12. studenoga 2014. u točki I izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja Gorana Brankovića i Marine Branković iz Dramlja, Vukovarska 78, zastupanih po opunomoćenicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Miljenko Mrakovčić i Bojan Milić u Rijeci, Užarska 17a, u dijelu vezanom za prigovor na nemogućnost realizacije ADSL usluge prema pretplatničkom ugovoru 13638767/08, sklopljenim s operaterom Hrvatski Telekom d.d. (ovdje zainteresiranom osobom), dok je u točki II izreke citirane Odluke odbijen kao neosnovan zahtjev ovdje tužitelja u dijelu vezanom za prigovor na nemogućnost realizacije HALO usluga prema pretplatničkom ugovoru 13638765/08 sklopljenim s operaterom, ovdje zainteresiranom osobom Hrvatskim Telekom d.d.

Osporavajući zakonitost citirane Odluke tuženika od 12. studenoga 2014., tužitelji su podnijeli tužbu koja je kod ovog Suda zaprimljena 15. prosinca 2014. pod poslovnim brojem 3 UsI-1942/14, a u kojoj tužitelji u bitnome navode da tuženik nije u postupku izvršenja presude ovog Suda poslovnog broja 3 UsI-1578/13-16 od 5. rujna 2014. u naloženom mu roku od 30 dana donio novu Odluku, a niti da je takvu Odluku donio vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Suda, osim što je osporavanom Odlukom donesenom u ponovnom postupku odlučio o oba zahtjeva tužitelja i to o jednom koji se odnosi na uslugu priključenja pristupa javnih govornih usluga u nepokretnoj telekomunikacijskog mreži za krajnjeg korisnike i drugom koji se odnosi na uključenje ADSL usluge, a koje zahtjeve da su tužitelji podnijeli 23. srpnja 2008. ovdje zainteresiranoj osobi i slijedom kojih zahtjeva da je zainteresirana osoba, a nakon tehničkih mogućnosti i slobodnih kapaciteta dostavila tužiteljima dva ugovora i to pretplatnički ugovor broj 1363876/08 za usluge priključenja, pristupa javnih govornih usluga u nepokretnoj

telekomunikacijskoj mreži za krajnje korisnike (HALO usluge) te pretplatnički ugovor broj 13638767/08 za uključenje ADSL usluge, a sve nakon upućene obavijesti tužiteljima od 31. srpnja 2008. o prihvatanju njihovih zahtjeva od 23. srpnja 2008. Navode da im nije jasno na temelju čega je tuženik zaključio da je zainteresirana osoba odustala od prihvaćenih zahtjeva tužitelja za uslugom i raskinula pretplatnički odnos s ovdje tužiteljima kao korisnicima prije aktivacije usluge, jer da tužitelji do danas nisu zaprimili nikakvu pisanu obavijest o raskidanju predmetnih ugovora koji su prihvaćeni od ovdje zainteresirane osobe, dok se ugovor može raskinuti samo u pisanoj formi sukladno Općim uvjetima zainteresirane osobe. Stoga tužitelji tvrde da su oba ugovora i dalje na snazi, a kako je riječ o povredama odredaba pretplatničkog ugovora to da je nadležnost tuženika u njihovom rješavanju neupitna, a sve imajući u vidu odredbe članka 15. i 18. Zakona o elektroničkim komunikacijama («Narodne novine» broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14, u nastavku teksta ZEK). S tim u svezi tužitelji navode da su im predmetni ugovori od strane zainteresirane osobe dostavljeni nakon provjere tehničkih mogućnosti i slobodnih kapaciteta pa da tvrdnje zainteresirane osobe i tuženika o nepostojanju tehničkih uvjeta, kao i nemogućnost aktivacije usluge, da su neosnovani, napomenuvši da su djelatnici tuženika, kao i zainteresirane osobe desetak puta bili na predmetnoj lokaciji te su utvrdili da postoje svi tehnički uvjeti za fiksni priključak, a o tome da je izrađen i mini projekt o trošku tužitelja te su postavljene bužir cijevi presjeka 100mm, što da je bilo prihvaćeno od strane zainteresirane osobe, međutim da realizacija fiksnog priključka još do danas nije realizirana, a da pitanje imovinsko pravnih odnosa na predmetnoj lokaciji ne postoji. Navode da tuženik pogrešno utvrđuje da su tužitelji izričito odbili aktivaciju samostalnog FGSM uređaja koji da upravo predstavlja osiguranje telefonske usluga na fiksnoj lokaciji od strane HT d.d., a čime bi zainteresirana osoba u potpunosti ispunila svoju obvezu osiguravanja univerzalne usluge iz članka 35. ZEK-a tvrdeći da tužitelji niti su tražili FGSM uređaj, a niti im je ikada bilo ponuđeno zaključenje ugovor sa FGSM uređajem budući da su im dostavljena svega dva pretplatnička ugovora i to jedan za HALO uslugu, a drugi za ADSL uslugu po prethodnoj provjeri tehničkih mogućnosti i slobodnih kapaciteta za realizacijom fiksnog priključka. Pored toga, tužitelji ističu da je nesporna činjenica da je FGSM jedina alternativa za područja koja da nisu pokrivena TK mrežom, a što da u konkretnom predmetu nije slučaj pa su tužitelji na navedenu okolnost predložili svoje saslušanje, saslušanje djelatnika tuženika Jurin Gorana i drugih svjedoka, uvid u telefonski imenik za područje Garice, Kampelje, Muraja, Kornića i Lakmartina, i očevid na licu mjesta uz sudjelovanje ovlaštenog vještaka. Imajući u vidu navedeno, tužitelji su u tužbi predložili da se poništi osporavana Odluka tuženika od 12. studenoga 2014. uz nadoknadu troška upravnoga spora, dok su na ročištu održanom kod ovog Suda 10. ožujka 2016. uredili tužbeni zahtjev tražeći da se poništi Odluka tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/12-01/44, urbroj: 376-05/MLJK-14-16 (IM) od 12. studenoga 2014. te naloži zainteresiranoj osobi da tužiteljima realizira ispunjenje ugovora koji su sklopljeni s ovdje zainteresiranom osobom i to pretplatničkog ugovora broj 13638767/08 (vezano za ADSL uslugu) i ugovora broj 13638765/08 (vezan za HALO uslugu), odnosno naloži zainteresiranoj osobi kao operatoru univerzalnih usluga da tužiteljima omogući pristup javnoj telefonskoj mreži i javno dostupnim telefonskim uslugama na nepokretnoj lokaciji, a što omogućuje usluge slanja i primanja mjesnih, međumjesnih (nacionalnih) i međunarodnih telefonskih poziva, komunikaciju putem telefaksa i omogući zakonom određenu univerzalnu uslugu, podatkovnu komunikaciju, uz zakonom propisanu najmanju brzinu prijenosa podataka koja omogućuje djelotvoran pristup internetu, sve uz nadoknadu troškova ovog upravnog spora.

Tuženik je u odgovoru na tužbu zaprimljenim kod ovog Suda 9. ožujka 2015. u bitnome naveo da u cijelosti ostaje kod svih navoda iznesenih u obrazloženju osporavane Odluke ističući da je suprotno navodima tužitelja, tuženik postupio vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Suda i u ponovnom postupku, odnosno postupku izvršenja presude ovog Suda poslovnog broja 3 UsI-1578/13-16 od 5. rujna 2014. donio Odluku koju tužitelji tužbom osporavaju u predmetnom upravnom sporu, a kojom je odlučeno o oba tužiteljeva zahtjeva podnesenih tuženiku, a u svezi prigovora na nemoćnost realizacije ADSL usluge prema pretplatničkom ugovoru 13638767/08 sklopljenim s ovdje zainteresiranom osobom, kao i nemogućnost realizacije HALO usluge prema pretplatničkom ugovoru 13638765/08 sklopljenim s ovdje zainteresiranom osobom. Nastavno, tuženik je odgovarajući na navode tužitelja iz tužbe (što će u nastavku presude biti detaljnije obrazloženo) predložio da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu, iako je uredno zaprimila tužbu s prilogima, nije dostavila odgovor na tužbu.

U podnesku zaprimljenim kod ovog Suda 25. ožujka 2015. tužitelji su u bitnome ponovili sve navode koje su istaknuli u tužbi predlažući da se usvoji tužbeni zahtjev tužitelja, dok je tuženik u podnesku zaprimljenim kod ovog Suda 13. svibnja 2015. u cijelosti ostao kod svih navoda iz odgovora na tužbu i navoda iznesenih u osporavanoj Odluci.

U ovom upravnom sporu 10. ožujka 2016. održano je ročište za raspravu u prisutnosti 1. – tužitelja osobno i opunomoćenika tužitelja, kao i službene osobe tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, u skladu s odredbom članka 39. stavka 2. u svezi s člankom 37. stavkom 3. Zakona o upravnim sporovima («Narodne novine» broj 20/10, 143/12 i 152/14, u nastavku teksta ZUS) te je strankama u skladu s člankom 6. ZUS-a dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora. Na istom ročištu za raspravu tužitelji su ostali kod svih svojih navoda i dokaznih prijedloga, te su predložili da se u predmetnom upravnom sporu izvedu i dokazi predloženi i priloženi u podnescima tužitelja dostavljenim ovom Sudu u upravnom sporu koji se je vodio pod poslovnim brojem 2 UsI-1510/13, a izvođenju kojih dokaznih prijedloga se službena osoba usprotivila uz obrazloženje da je izvođenje istih bespredmetno jer službena osoba ne može postupiti izvan ovlasti koje su joj propisane ZEK-om, nakon čega su odbijeni dokazni prijedlozi tužitelja predloženi u tužbi, jer je izvođenje istih nepotrebno i bespredmetno za ocjenu zakonitosti osporavane Odluke, što će u nastavku presude biti detaljnije obrazloženo. Na istom ročištu za raspravu tužitelji su proširili tužbeni zahtjev tražeći meritorno rješavanje ovog upravnog spora, dok je službena osoba tuženika ostala kod svih navoda iznesenih u tijeku upravnog spora, nakon čega je izveden dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnoga spora, kao i onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupka te je rasprava zaključena.

U ovom upravnom sporu, nije sporno da je tuženik u postupku izvršenja presude ovog Suda poslovnog broja 3 UsI-1578/13-16 od 5. rujna 2014. (kojom je poništena odluka Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-08/12-01/44, urbroj: 376-05/MLJK-13-12 od 23. kolovoza 2013. te je predmet vraćen tuženiku na ponovan postupak, jer tom odlukom nije bilo odlučeno o zahtjevu tužitelja upućenom tuženiku radi rješavanja spora između korisnika i operatera vezanom za oba prigovora i to prigovora tužitelja radi nemogućnost realizacije ADSL usluge prema pretplatničkom ugovoru 13638767/08, sklopljenim s operaterom Hrvatski Telekom d.d. (ovdje zainteresiranom osobom) i prigovora tužitelja radi nemogućnost realizacije HALO usluga prema pretplatničkom ugovoru 13638765/08 sklopljenim s operaterom Hrvatski Telekom d.d. (ovdje zainteresiranom osobom), već je samo bilo odlučeno o zahtjevu tužitelja vezanim za prigovor tužitelja radi nemogućnost realizacije ADSL usluge), donio ovdje osporavanu Odluku dana 12. studenoga 2014.

Sporno je, je li tuženik postupio vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Suda navedenim u presudi ovoga Suda poslovnog broja 3 UsI-1578/13-16 od 5. rujna 2014. prilikom donošenja osporavane Odluke u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu, te je li pravilno postupio kada je osporavanom Odlukom odbio zahtjev tužitelja za rješavanje spora između tužitelja kao korisnika i ovdje zainteresirane osobe kao operatera u dijelu vezanom uz prigovor za nemogućnost realizacije ADSL usluge prema pretplatničkom ugovoru 13638767/08 sklopljenim sa ovdje zainteresiranom osobom kao operaterom, kao i je li pravilno tuženik postupio kada je osporavanom Odlukom odbio zahtjev tužitelja za rješavanje spora između tužitelja kao korisnika i ovdje zainteresirane osobe kao operatera u dijelu vezanom uz prigovor za nemogućnost realizacije HALO usluge prema pretplatničkom ugovoru 13638765/08 sklopljenim sa ovdje zainteresiranom osobom kao operaterom.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja ovaj Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Naime, nisu osnovani navodi tužitelja iz tužbe da tuženik u postupku izvršenja presude ovog Suda poslovnog broja 3 UsI-1578/13-16 od 5. rujna 2014. nije postupio vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama ovoga Suda, jer je upravo uvidom u citiranu presudu ovog Suda od 5. rujna 2014. (koja prileži spisu predmeta upravnog postupka), kao i ovdje osporavanu Odluku tuženika od 12. studenoga 2014., razvidno da je tuženik postupio vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama ovog Suda te u ponovnom postupku, odnosno postupku izvršenja presude ovog Suda, donio Odluku kojom je odlučio o zahtjevu tužitelja za rješavanje spora između korisnika i operatera u dijelu vezanom za prigovor glede nemogućnosti realizacije ADSL usluge prema pretplatničkom ugovoru 13638767/08 sklopljenim sa ovdje zainteresiranom osobom kao operaterom, kao što je citiranom Odlukom odlučio o zahtjevu tužitelja za rješavanje spora između korisnika i operatera u dijelu vezanom uz prigovor glede nemogućnost realizacije HALO usluge prema pretplatničkom ugovoru 13638765/08 sklopljenim sa ovdje zainteresiranom osobom kao operaterom, a kako je to razvidno iz izreke i obrazloženja osporavane Odluke tuženika. Osnovano tužitelji u tužbi navode da tuženik ovdje osporavanu Odluku nije donio u naloženom mu roku od 30 dana, već je istu donio u roku od 60 dana, imajući u vidu da je presudu ovog Suda poslovnog broja 3 UsI-1578/13-16 od 5. rujna 2014. uredno zaprimio 12. rujna 2014., a kako je to razvidno iz dostavnice koja prileži spisu predmeta upravnog spora 3 UsI-1578/13 kojeg je Sud pribavio kako bi izvršio uvid u isti. Međutim, ukazuje se tužiteljima da navedeni propust tuženika ne utječe na drukčije rješenje ovog upravnog spora, jer je odredbom